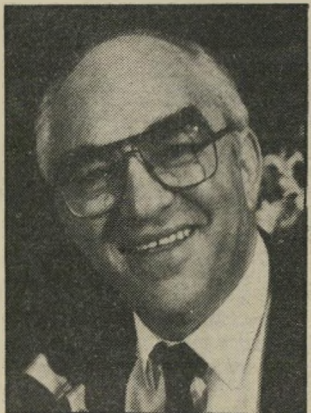

סודי-הצלחה. שפיגל למד ש"לוש שנים בבית-הספר לטכסטיל, והל לעבוד במפעל-השטיחים של מישפחת אשתו. הוא פיתח את העסק, הרחיבו והפכו לבנילאומי, והצליח גם בהשקעות בכניינים ובדירות. את סודי-הצלחתו הוא מסביר ב"מזל, יוזמה, עבודה קשה, אומץ, הימור, התמדה, יצירת שם טוב בכינוס, ואיד אומרים ההיפך מעצלות?"

בשנת 71' הוא החליט לנסות לחזור לארץ. הוא בנה בית יפה בצפון תל-אביב, מיפעל לחידוש צמיגים ומיפעל שטיחים בנתיבות, עבור אברהם שפי-רא. הרברים לא הלכו כפי שקיווה. קשיים, ביורוקרטיה, הסיפורים הרגרי-לים. שפיגל מכר את הבית וחזר לאוס-טרליה. שם הקים מיפעלים נוספים, לסיבי ניילון ופוליאסטר.

הוא מסרב להיכנס לפרטים על מידת עושרו או על מחזורי-הכספים ש"הוא מגלגל. "אני אמיר, זה מספיק." הוא אומר. הוא מתגורר בבית גדול בן שלוש קומות, מוקף גן ובריכת-שחייה. כשערך מסיכה בביתו לכבוד להקת ענבל, שאלו אותו הרקדנים כמה מיש-פחות גרות בבית הזה.

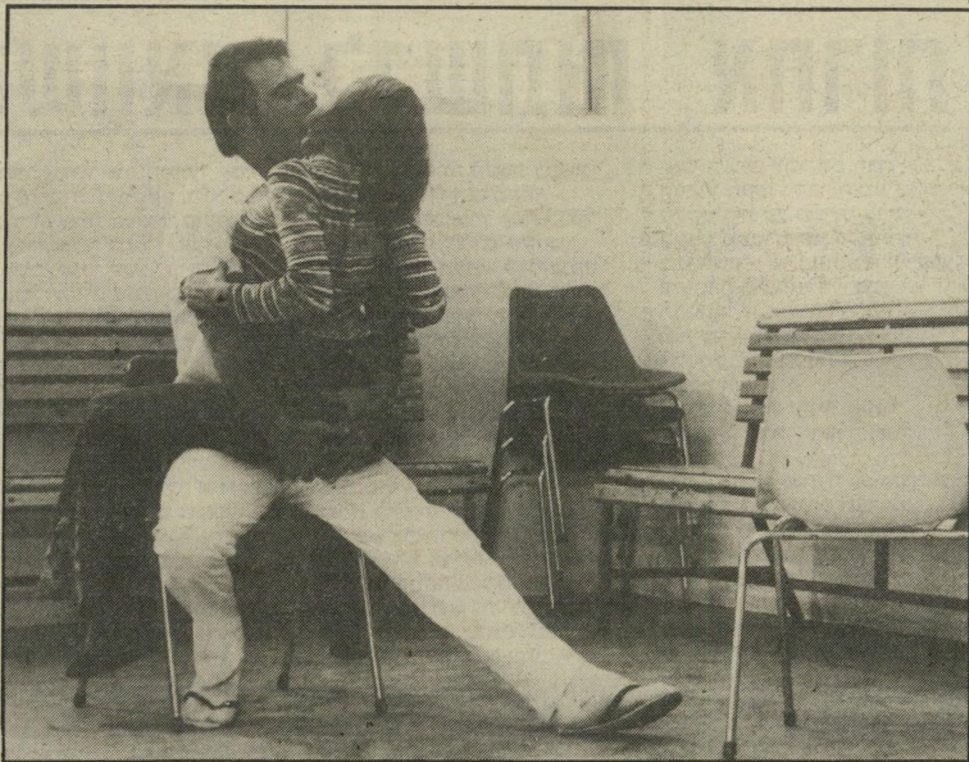
לחיצה על כפתור. בני-מיש-פחתו שלחו לו במשך השנים כל ספר

מצליחן שפיגל

"אני אמיר, זה מספיק"

סקס ובכלא

הסוציאלי. קציני-הביטחון שחשד בעניין, עקב אחריהם, חיכה קצת ואז נכנס לחדר ותפס אותם ביחד. כרלתות אין מפתחות, מחשש שמא אסירים יכלאו שם את העובדות, ולכן אי-אפשר לנעול דלתות.

מיד כאשר תפסו אותם, פיטרו את הבחורה. אחרי עשרה ימים בערך היא חזרה לאסוף את חפציה. מהרגע שנכנסה למחנה ועד שיצאה ליווה אותה סוהר צמוד, שלא נתן לה להיות במשך רגע לבדה.

אין רומנים עם סוהרים

עוד לפני שנתפסה ראו עליה כולם שיש לה רומן. היא ממש פרחה, והיתה הולכת עם הראש בעננים. רבים התלוצצו ואמרו לה: "מה זה? את נראית כליכך נפלא! את בטח מאוהבת" גם האסיר לא שמר על פיו, וכך התגלה העניין.

אבל היה באותו זמן עוד רומן, בין אסיר אחר ואחת העובדות. כמעט אף אחד לא ידע על זה, כי הוא היה גבר ולא אמר מילה. הוא היה מבלה בחדרה שעות שלמות, כמה פעמים בשבוע, וכולם ידעו שבעצם אין לו סיבה ממשית להיות שם. אבל הוא שמר היטב את סודו.

תמיר, כאשר באה עובדת חדשה לכלא, מגיעות שמועות עליה מהכלא

מסקס באופן חוקי זה בחופשות שמקבלים האסירים. כאשר הנשים באות לביקור בכלא, אין מקום להתייחדות. אסור למישפחה להיכנס לחדר

היה ממש טיפוס מגעיל. הרומן ביניהם התגלה במיקרה. בדרך ככל לא עורכים חיפוש על גופו של אסיר החוזר מחופשה, אך הקצין

סיפרו שהיא התעסקה גם עם אסירים וגם עם קצינים. המקרה השני שהתגלה לשלטונות הכלא קרה עם המדריכה למחול

היא היתה חתיכה והיה לה גוף יפה וכל האסירים ניסו לגעת בה, תוך כדי שיעור הריקוד!

של אסיר. כולם נפגשים על המישטח בחצר, ואין שם כל פרטיות.

מחשבות בת-יענה

לעיתים מגיעות חברות של אסירים בכגרים מאוד חושפניים. במיני קצר או חולצה חשופה, ואז מבקשים מהן לא לבוא כך בביקור הבא. כי יש גם ילדים. אני זוכר מיקרה אחד שבו הגיעה מבקרת בתלבושת מוגזמת, ולא הירשו לה להיכנס. אבל היא עשתה כזה סקאנדל, עד שבסוף הכניסו אותה. בפגישות האלה, המכסימום שאפי-שר להגיע אליו הוא גיפוף הדוק וני-שיקות, יותר אי-אפשר.

עד כאן סיפורו של האסיר לשעבר. כבתי-סוהר בארצות שונות בעולם נהוג לתת אפשרות לאסירים להתייחד עם נשותיהם, או חברותיהם, בחדר מיוחד בכלא. מחקרים הוכיחו כי הדבר מפחית את המתח וממעיט את האלימות בכלא. אפשר גם להשתמש בפגישות אלה כדי לתת טובות-ההנאה תמורת התנהגות טובה של אסירים. בארץ אין סידור כזה. היה מיקרה שבו סבלה אשתו של אסיר מבעיות התעבדות, והיה עליה לקיים יחסים עם בימים מסויימים. על פי צו בית-משפט הובל הכעל מן הכלא לביתו בחברת סוהרים. הוא התייחד עם אשתו בחדר השינה, כאשר הסוהרים שתו קפה בסלון.

כמו בת-היענה האגרנית חושבת החברה הישראלית שאם תעצום את עיניה נוכח בעיית-המין אצל האסירים, הבעיה תעלם מאליה.

אילנה אלון

ביקש ממנו שיוציא את כל מה שיש לו בכיסים, וכך נמצא המיכתב. היה זה מבוסס על תנועות גופניות ועל ריקור, וכל האסירים ניסו לגעת בה תוך כדי השיעור. היו ריבורים על כך שנרקם משהו בינה ובין אסיר צעיר מאוד, שהיה שפוט על מעשים מגונים. אני לא הבנתי מדוע בחרה רווקא בן. הוא

אירובי. היא היתה חתיכה, והיה לה גוף יפה. כל הקורס הזה של מחול אירובי מבוסס על תנועות גופניות ועל ריקור, וכל האסירים ניסו לגעת בה תוך כדי השיעור. היו ריבורים על כך שנרקם משהו בינה ובין אסיר צעיר מאוד, שהיה שפוט על מעשים מגונים. אני לא הבנתי מדוע בחרה רווקא בן. הוא

הקורס שבו עברה. היו סיפורים על כמה בחורות, שניהלו רומנים עם אסירים בבתי-כלא קודמים. אבל כמעט אף פעם לא שמעתי על עובדת ככלא שניהלה רומן עם סוהר, כי הסוהרים הרבה פחות מושכים מהאסירים. היתה בחורה אחת שעברה רק זמן קצר, היא היתה גרושה ועליה

אסיר אלקיים ואשתו חווה מדריכת-הדרמה התאהבה באסיר-עולם